

Oma- ja pienkustantoinen sopii lähetellä kritiikkiä toivossa ja muutenkin. Yhteystiedot ja mahdollinen tilaus hinta kannattaa kirjoittaa kynällä lehden taka-kanteen (ei otokantaan, se kun säilyttää, eikä mielellään mitkään eri lausunnot, jollaisia lukeaan sujuvasti hehessä enemmän kuin uskotte-kaan. Ja se on paljon se). Ja osoitehan oli:

Sarjainton pienlehti / Kivi Larmola
Näköalankatu 4B
00210 Helsinki
Palautusta saa lähettää (mutta ei lähetekeskuksia):
kivi@kaapeli.fi

Kotomaan katsaus

eli
pienlehti-arviot
Kivi Larmolan
tyyliin

• Christer Lindström DUPPY

Christer Lindström
Hulluntie 17, 10900 Harjo
chrisbaeca@hotmail.com

Duppyhan on siis sitä kieltä, mitä Etiopiassa nyt sitten puhutaankaan, ja tarkoittaa aavetta, kuten Bob Marleyn kappaleessa Duppy Conqueror: Mic oon niin kova jätkä, etten pelkää mörköjäkään... Olsin tiennyt sen (olenhan sentään kunniaarasta, pitkä juttu, kerroin toiste) ilman Christerin saatekirjettäkin, vaan varmuus on paras jne. Itse sarjakuva on teksti-äitiä, pitkä ja kovasti itien ympärille keskittyvä uni, jossa jamaikanmeiminkiä esitellään perinteisesti niin rummuttamisen, bongin polton, jalkapallon kuin sound systemienkin kanssa, juudan leijonaa unohtamatta. Graafisesti kau-riasta mustan ja valkoisen pinnan yhdistämisistä, kuten uprising tyylisestä karnestakin näköky. Nastaa! Satta amassagana vaan sullekin.

• Eri tekijöitä HEI TÄÄLLÄ ON TAAS YKSI!

c/o J. Pitkä
Junailijankatu 8, 80200 Joensuu
hermosaha@hotmail.com

Onpa älyttömän hieno lehti! Oikeassa suhteessa älytön ja hieno, mielettömän hyvin piirretty ja kiikkö, tarkkaan mietitty ja vascimalla kädellä sutaistu. Lisäbonuksena tajuntaa laajentavia piennisnovelleja, jotka on selvästi kirjoitettu yhdellä istumalla. Tajuntaa ovirtaa parhaimmillaan, ja Laura Kaselius on aika ässä piirtämään. Kiitos myös kuvitetusta kirjekuoresta, johon lehti oli pakattu. Suosittel-ään.

• Mika Ijas LEVYPALLO

ijas@iobox.fi

Jeps, kaveri osaa edelleenkin piirtää, mutta jut-tujen linja valuu uhkaavasti kohti Egmontin valiojulkaisuja. Lieneeköhän kyseessä kokon-elma aspalveluksen aikaisia juttuja, joilla var-maan on monet naurut kirjoitettu isänmaata palvelevista Myrky-diggareista? Renkitupa-kamaa. En muuten muuttisi, mutta kun Ijas on suvereeni ja sujuva sarjakuvantekijä, joita luulisi helposti löytyvän omiakin oivalluksia. Leikkä leikkiniä, mutta genitaalit pois kaurapuurosta, sanon minä. Lukijoita ei saa aliarvioida.

• Kalle Kemppainen APROPOO - KALLE KEMPPAI- SEN HAVAINTOJA

k.k.iobox.fi

Hauskaa! Simpelin yksinkertaista, ei mitään elämä suurempaa, nopeasti piirrettyä, paljon tekstiä, muuttumaton ja tasainen formaatti - 4 ruutua ja yksi tarina joka sivulla ja toimitus! Nopeasti luettu, jättää hyvän jälkimatun jutuissa on nimittäin ihan oikeita oivalluksia, ja sitä ei liian usein näe.

• Marko Auvinan CODENAME: BLUE

marko.auvinen@pp.inet.fi

Jaa a. Mitähän tästä nyt sitten sanoisi? Näitä syntyy yleensä sillä tavalla, että moinaan sarja-kuvakurssille, ja pelkästä piirtämisen riemusta paraytetään koko lehti kasaan kurssin aikana. Sitten kysytään opettajalta posket hehkuten

mielipidettä ja tämä vaihtaa jalkaa, katsoo kat-toon, rytkii ja lopulta osoittaa parasta sivua: "Tossa on ihan ideaa." Kehityskelpoisuuden merkki on, että Auvinan on saanut nyrkin monta sivua tehdyksi. Seuraavaksi pitäisi var-maan miettiä, m i t ä ä niille piirtää. Lehden paras tarina on Eräänä päivänä, mutta se ei taida olla Auvinan piirtämä. Ei voittoa, kil-tämme kannatuksesta.

• Eri tekijöitä SARJARI 51 - FRANZ

Toim. Pekka A. Manninen
Korttelahdenkatu 10-12A8, 33230 Tampere

Sarjari jatkaa tunnetulla linjallaan, tällä kertaa teemana on Franz Kafka, jota enemmän tai vähemmän luottopäivät tulkitsevat kukin luon-teelehen uskollisena tai sitten eivät. Nalle Viro-lainen intoutuu lausumaan runoja ja niin saisi anti kumminkin luki-ankureissa. Ne ylittävät hurjimminkin mielikuvitusvisiot ja kilpailevat samassa sarjassa suosikkini, MoonTV:n mie-lipidepalstan kanssa. "Iton ja älyn hülkkää", kuten Semic aikoo lausua lehtään mainosti.

• Eri tekijöitä TÖMÄYKSISSÄ SYNTYY VAIHTOEHTOJA

Varsinais-Suomen kansanopisto, graafisen

suunnittelun ja kuvittamisen linja.

Toisaalta opistolaisille pitäisi olla lempeä, hehän ovat usein nuoria, vasta vaiheessa, jossa katsotaan tulisiko haus-kasta harrastuksesta ammattia. Mutta heil Kyseessä on sentään graafisen ja kuvit-tamisen koulutusohjelma, joten niihin pitäisi olla taipumuksia. Tässä ollaan aika eksyksissä, eivätkä opettajat ole juurikaan karsineet edes kokeimpia erheitä. Sano-taan vaikka näin: Jussi Hukkanen on erittäin lupaava kertoja, Marja Villniemi hyvää kuvittaja-ainesta, samoin Anne-Mari Granström. Muiden jutut olisivat parantuneet tiivistämällä, pelkistämällä ja miettimällä tarina (ja sen tilan käyttö!) kunnolla etukäteen. Piirtäkää, piirtäkää ja piirtäkää lisää.

P.S. Lehden nimi sopisi paremmin Christer Lindströmin julkaisulle.:-)

Että sellaisia olivat pienlehdet tällä kertaa. Keep up the good work, kuten taan-noinen opettajani ja esimieheni Glenn Vilppu tapasi sanoa. Ja lähetelekkää niitä painotuotteita, niin minä sitten arvioin. Riemullista kevättä,

Kivi

LUOTSIKALAT VALLOILLAAN eli kolmen sortin kyikiäisiä

- KOULULAINEN 1/2000
- RUUTUASSA 1
- HAMARÄ NO. 4

Enpä tiennyt, että Koululainen enää edes ilmestyy. Ja vielä sarjakuvilla lasiattu numero! Vaikka Katja Tukiaisen, Tommi Hännisen, Jenni Ropen, Matti Hagbergin ja Juban sarjat ovat tekijöidensä korkeaa standardia, eikä niissä ole juurikaan tingitty kerroannasta (nuorimpia lukijoita silmälläpäiden), on lehden hienoin anti kumminkin luki-ankureissa. Ne ylittävät hurjimminkin mielikuvitusvisiot ja kilpailevat samassa sarjassa suosikkini, MoonTV:n mie-lipidepalstan kanssa. "Iton ja älyn hülkkää", kuten Semic aikoo lausua lehtään mainosti.

City-lehden liite Ruutuassan slogan "8 sivua Suomen parasta sarjakuvaa" tuo kii-täisellä mieleen teannoisen yleisönosastokir-joituksen "Parasta lapsille". Yhden lajityypin parasta antia tässä varmaan on, ja kun taka-kannasta Vilvi ja Viagner ja Roikosen Super-lasketaan, kahden. Kaikki kunnia Matti Hag-bergille, Pauli Kalliolle, Katja Tukiaiselle, Terhi Ekobomille, Malin Kivelälle, Mikko Vätyr-selle, Petteri Tikkaselle, Jenni Janatuselle, Petri Tolppaselle, Juballe ja Jille, mutta... piiri pieni pyörii taas. "Parasta"? Vaikka olisikin, jää slo-ganeista silti paha maku suuhun. Hyvyyden asteesta saa päätellä vain lukija itse. Valvoja näyttöjä silti, jokainen.

Gorehoundin liite Hamarä No.4 on ehkä ja tunnelmaisen paketti, vaikka lehden valvoin näyttö onkin Galagossa ilmestynyt Knut Lars-

sonin Lokmannen. Muuten lehdessä on teks-tittömiä, elokuvallisia tunnelmakuvauksia niin Mika Raidalta (dialogi "MMRG" Hans Nissen), Petteri Tikkaselta, Mikko Torvisella kuin myös Ville Pynnöseltä. Mutta alkaako fi-listelykoulukunta tulla ja tiensä päähän? Mitä sitten, kun turkkalainen hikoileminen ruu-diusta toiseen ei enää säväytä? Entä sitten, kun angstiset painajaisnäyt muuttuvat ikoneiksi ja piikogrammeiksi ja menettävät kuvallisen merkityksensä, muuttuvat kirjainmerkeiksi ja käsitteiksi ja ympyrä sulkeutuu - olemmeko taas Lascaux'n luolissa lukemassa ensimmäi-siä sarjakuvia? Taantuvatko ouija-laudan kir-jainmerkit noitarummun symboleiksi samalla tavoin kuin pup- ja klassisessa musiikissa ollaan siirtymässä nuotillisesta järjestelmästä samplattuun ääninäinseen, melodioista äänen luonteeseen? Olemme suuren muutoksen kyn-nyksellä, ystävät, ja olemme olleet siellä jo pit-kään. Tai ehkä olemme tulossa takaisin aikaan, jolloin sääntöjä vasta luotiin hetkellisen, lyhy-eksi jääneen järjen aikakauden jälkeen.

METEORI-KAHVILAN LEHTIRASIA

Eli näistä ei mene keuhko, ei valita naapuri, ja halpojakin ovat. Helsingin Lasipalatsin Meteori-kahvilassa sijait-sevasta ex-tupakkiautomaatista sopii ostaa pientä kulttuuria sopuhintaan.

- Iija Karsikas
3 LEHTEA - LAURA, MARIA & PAUL
karsikas@ipt.fi

Laura oli kaunis ja tunnelmallinen, lämmin. Positiivinen, Maria oli julma, Aggressiivinen. Voi pahan ilman lintua, Paul oli hieman hämähä, mutta taisi kertoa siitä, että voittaa, kun uskaltaa olla erilainen (kylläpä tuulosti kököltä noin sanottuna, vaan piirrettynä toimii). Ainoastaan Laurassa puhuttiin, muut toimivat pelkän pelkistetyin kuvan voimin. Ajattelen aihetta.

- Herkko Eskelinen
VÄEN VANKA
http://herkkoverkko.cjb.net

Puhuvat päät tekijälleen tyypillisesti kar-rikoituna pyrkivät kuoliaaksinaurattamaan huonoimpien aikoihin kuulemieni viitsien konekivääritulella. Jostain syystä tässä tulee mieleen Kimmo Taskinen, mutta tässä kierre-tään kehää mihinkään päälymättä. Natraaisin, jos naurattaisi.

- Tommi Hänninen
PUPUANKKA & OTTO - HOT ROD
tommi.hanninen@dlc.fi

Kun homman osaa, saa näinkin vähästä haus-kaa luettavaa. Tarina itsessään mahtuisi yhteen kuvaan, mutta detaljeja katsoessa kuluu toi-nenkin minuutti mukavasti. Pikkasen hiano -

se on pientä ja se on hiano! Voi Ottoa.

• Kasper Strömman EI MINULLA OLE MITÄÄN SANOTTAVAA ENKÄ EDES OSAA PIIRTÄÄ

kspr@hotmail.com

Harvoin näkee yhtä harhaanjohtavaa otsikkoa. Strömman nimittäin kiteyttää rautalankaviival-laan hienosti tuodikuviksi irtonaisia dialogin katkelmia. Tätä jää miettimään. Ja bonuksena tuleva Pin Up -kuva on kans hieno, tässä se oli aaltopahville liimattu Pamela Anderson-Lee.

• Hans-Peter Schütt ja Maja Breife MINNE VAAN MILLÄ VAAN

Älyttömän kivaa - se oli siis taas älytöntä JA kivaa. Taiteellisenoloista pientä sälää vailla itsehostuksen häivää. Kollaasia, askartelua ja pikku yksityiskohtia paketti täynnä. Tulee mieleen se ranskalainen tyttö, joka poikaystä-vineen dokumentoi elämäänsä pikkulehdiksi.

• Markus Kukkanen MATOPELI

Päähenkilö joutuu erään kotimaisen merkki-tuotteen sisään ja puhelin saa pisteen.

• Kati Rapia MIES JOKA MENETTI

Lipare, jossa on samanlainen yhden kuvan ajallinen jatkumo, kuin Jenni Ropen Jalat-lius-kassa, paitsi että tässä myös puhutaan.

• Jenni Rope JALAT

Napa, PL209, 00151 Helsinki

Jalkapeliä ja pitkä aika yhdessä kuvassa.

• I. A. Jääskeläinen ALIENI TRILOKIA

ILPPIS@Rocketmail.com

Alien etsii paikkaansa maailmassa hyvinkin vaihtelevalla menestyksellä. Varsin pieniä oivalluksia, mutta hyvä näinkin. Ja balanssihan löytyy siitä volumen ja basson välillä.

• Anna Kyy HUIPPURAVALLINEN AUTO

Mia Arvan & Kati Kairan elämän noloin päivä

Onko tässä nyt kolme tekijää: Arpa, Kaira ja Kyy, vai ovatko Kaira ja Arpa keksittyjä? No, kaksi kaksimetristä strippiä ei ole ollen-kaan huono hinta/hyöty-suhte, varsinkin kun Elämän noloin päivä oli hauska ja oivaltava, vaikka loppupuolella idea tuntuikin loppuvan kesken. Huippuravallinen auto oli myös ihan mukava, olenkin aina ihmetellyt, miten ihmeauto Kitt jaksoi sietää Michael Knightiä kyydissä.